

שיעורו השבועי של מרן הראשון לציון הגאון הגדול רבינו יצחק יוסף שליט"א

כותב השיעור: הרה"ג הרב יצחק לוי שליט"א

העיר	הדלקת הנרות	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים*	19:07	20:18	21:14
תל אביב	19:25	20:16	21:11
חיפה	19:28	20:19	21:15
באר שבע	19:24	20:16	21:11

* לנהגים 40 דקות לפני השקיעה

דיני הנאה מחילול שבת

הטעה אותו בדיון, השואל נקרא מזיד.

כמה פעמים בש"ס

א. יש תוספתא במסכת שבת (פרק ב הלכה טו), שהיא מובאת בש"ס כמה פעמים, בחולין (טו.), בכתובות (לד.), בשבת (לח.), בגיטין (נג.), בבבא קמא פרק מרובה (עא.): המבשל בשבת, בשוגג יאכל במזיד לא יאכל דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר בשוגג יאכל למוצאי שבת, במזיד לא יאכל. רבי יוחנן הסנדלר אומר בשוגג יאכל למוצאי שבת לאחרים, במזיד לא יאכל לא לו ולא לאחרים.

החכם הזה לא למד שלחן ערוך

ב. מה זה שוגג? כגון שחשב שעדיין לא נכנסה שבת, לא שם לב שכבר שקעה החמה. או שבישל בתנור חשמלי או במיקרוגל וחשב שאין איסור בישול אלא באש ממש, אבל בחשמל זה לא מבשל, הוא בעל תשובה שעדיין לא בקי בהלכה, או שלקח תבשיל מהמקרר שהוא לא מבושל לגמרי, ושאל רב אחד אם מותר לגמור את הבישול והתיר לו, והניח על הפלאטה או על הגז ובישל אותו כל צרכו, כיון שהשואל עשה על פי הוראת חכם שטעה בהלכה זה נחשב כשוגג. אותו חכם ראה מה שכתב רש"י (שבת כ.), שאם מבושל כמאכל בן דרוסאי אין בו משום בישול, אבל אותו חכם לא ראה מה שכתב הרמב"ם (פרק ט מהלכות שבת הלכה ג), שדוקא אם המאכל מבושל כל צרכו מותר לחמם על הפלאטה, אבל אם לא מבושל לגמרי, אפילו שזה מבושל 80/90% אסור לחמם ולגמור את הבישול. וכך פסק מרן השלחן ערוך (סימן רנז סעיף ד, וסימן שיח סעיף ד). אבל החכם הזה לא למד שלחן ערוך וטעה בהלכה.

לדעת את מי לשאול

ג. צריך לדעת את מי לשאול, הוא ראה אחד עם חליפה וכובע וחשב שהוא תלמיד חכם ושאל אותו, אולי הוא ר"מ בישיבה קטנה ולא פוסק הלכות. אם השואל ידע שהוא לא בקי בהלכה ושאל אותו, השואל נקרא מזיד, כך כותב בשו"ת צמח צדק (הקדמון סימן מ) שמי ששאל ראש ישיבה שלא עוסק בהלכה, והוא

מסכן לא ידע מה לענות

ד. כשהיינו לומדים בישיבה, לפני 45 שנה בערך, שבת אחת היתה הפסקת חשמל לפנות בוקר ואחר כך חזר החשמל, ואחרי תפלת שחרית ומוסף באו הבחורים לראש הישיבה שהיה גאון ואשכנזי, אבל לא בקי בהלכה כל כך, וסיפרו לו שבילילה נכבה החשמל, וראו שבאו עובדים יהודים לתקן ועלו על סולמות, 'עלו שמים ירדו תהומות', האם מותר לאכול את התבשיל? מסכן, לא ידע מה לענות, אמר להם תביאו לי ספר משנה ברורה לעיין, ובינתיים שהבחורים ישירו שירי שבת. וכשראה שהוא לא יודע איך להורות קרא לי ושאל אותי מה הדין, אני הייתי בחור צעיר בן 16/17, אמרתי לו: במקרה בחודש האחרון מרן זצ"ל פרסם פסק בזה באיזה ירחון ויש לי אותו בחדר. אמר לי: תרוץ תביא לי את הפסק. לאחר שעבר על הפסק שמח מאוד על זה, והורה לכל הבחורים לאכול על סמך זה. הוא ידע שהוא לא בקי בהלכה, ויודע בעיקר לומר רק שיעור כללי. לכן לא לרוץ לכל רב שכונה או ראש ישיבה ולשאל אותו שאלות בהלכה, אלא רק אם הוא בקי בהלכה.

גדולי הדור יש להם סייעתא דשמיא

ה. אם שאל חכם שעוסק בהלכה והחכם טעה, נחשב לו כשוגג. זה קורה, "אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם" (גיטין מג.), רק גדולי הדור יש להם סייעתא דשמיא שלא לטעות. סיפרת פעם על החתם סופר שהיו שואלים אותו והיה משיב מיד: מותר/אסור. בנו בעל הכתב סופר שאל אותו: איך אתה יודע לענות מיד? אמר לו החתם סופר: הקדוש ברוך הוא שותל בכל דור את ה'משיב' של הדור, אני מרגיש שאני ה'משיב' של הדור, למה לא שואלים אותך, או אותו? מהשמים מכוונים שאענה להם נכון, אני עונה להם מסברא, ואחר כך אני בודק בספרים ורואה שצדקתי. הרבנית ע"ה היתה עונה לטלפון, וכשהיו שאלות בהלכה היתה אומרת להם:

תוכן העניינים:

עמ' 1-4 השיעור השבועי

מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א

עמ' 5 פרשת בהעלותך

הרה"ג רבי ברוך שרגא שליט"א

עמ' 5 משפטי ישראל

הרב ישראל לורי שליט"א

עמ' 6 חכמת הנפש

הרה"ג הרב י. ישראל לוגסי שליט"א

עמ' 6 לחיות בבריאות

פינת צמחי מרפא-זנגוויל-ג'ינג'ר

עמ' 7 פניני מרן

סיפורים על גדלותו של מרן

עמ' 7 ישועות גדולות

סיפורים מהקוראים על ישועות

עמ' 8 אבות ובנים

מודור חינוך ע"י הרב י. יעקובסון

עמ' 8 הסגולה השבועית

חידת השבוע

על פרשת בהעלותך

המעוניין לקבל את העלון לביתו בדואר 24 בעלות השליחה חייגו: 02-6502728

המעוניינים לשמוע את השיעור של מורינו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א, בטלפון חייגו: 0527-108-108

לקבלת העלון במייל חינוך שילחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

ביום השלישי בחודש השלישי ובשעה השלישית,

יום כב' בסיון זה יקרה

תיקון הרפואה הגדול בעולם

יערך על ידי אברכי
כולל לב אריאל
אשר שוקדים ועמלים
באוהלה של תורה
מה טוב שתיקון זה יתקיים על ידם,
חייו ומסרו את שמותיכם
רבים שעשו את התיקון
עם אברכי כולל לב אריאל
מספרים נפלאות,

חיגו עכשיו:

02-6508484

כולל לב אריאל

לתלמידיו² וכתבו התוס' (ד"ה מורי), אם רב היה

2 היום זה הפוך, בחורי ישיבות מחמירים יותר. פעמים רבות באים אלי בחורי ישיבות ושואלים אם פסקי ה"לקוט יוסף" הם דוקא לבעלי בתים, או גם לבני תורה, כי כך אמר להם ראש הישיבה שלהם, שילקוט יוסף זה רק לבעלי בתים, והוא מעולם לא פתח ילקוט יוסף... ולפי דבריו יש לנו ארבע תורות, תורה לספרדים, לאשכנזים, לבעלי בתים, ולבחורי ישיבות... צריך לדעת ששום פסק בילקוט יוסף לא יצא מהשורול, הכל מבוסס על פי הפוסקים, ויש תורה אחת לכולם, אם כתוב שמותר להשתמש בדוד שמש בשבת, מותר גם לבחורי ישיבות, ואם כתוב שמי שסובל מריח בפה מותר לו לצחצח שיניים בשבת, גם לבחורי ישיבות מותר. אלא שבחורי ישיבות כשרואים מחלוקת בין יביע אומר וחזון איש הם רוצים להחמיר, כי יותר קל להם להחמיר ולחוש לדעה החולקת, תבוא עליהם ברכה, בשבת יעשו 'מי שביקר' לכל המחמירים למיניהם. תראו בספרי ילקוט יוסף או בספריו של מרן זצ"ל

תשאל, אולי אני יודעת, והיתה עונה להם את ההלכה. פעם שאלתי אותה: איך את יודעת, את פוסקת הלכות? אמרה לי: אני ראיתי מעשה רב אצל מרן, הוא גדול הדור, ויש לו סייעתא דשמיא.

שוגג אטו מזיד

ו. כאמור, רבי יוחנן הסנדלר מחמיר ביותר, שאם בישל במזיד התבשיל אסור עולמית בין לו בין לאחרים, ובשוגג אסור לו עולמית ורק לאחרים מותר במוצאי שבת. הוא סבר שמעשה שבת אסור מדאורייתא, ולכן הוא מחמיר הרבה. ורבי מאיר מיקל ביותר, שבשוגג מותר לאכול כבר בשבת. ורבי יהודה הוא שיטה אמצעית, שבמזיד מותר במוצאי שבת לאחרים בלבד, ובשוגג אסור בשבת לכולם, ובמוצאי שבת מותר לכולם. למרות שאין סבה לקנוס את השוגג, אבל לדעת רבי יהודה קנסו שוגג אטו מזיד, שלא יבא לעשות במזיד ויאמר שוגג הייתי.

רב אחא ורבינא

ז. בגמרא (כתובות לד.): פליגי בה רב אחא ורבינא, נחלקו בדיון מעשה שבת אם אסור מהתורה או מדרבנן. חד אמר דאורייתא וחד אמר דרבנן, מאן דאמר דאורייתא שנאמר (שמות לא, יד) "ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם", מה קודש אסור באכילה, אף מעשה שבת אסור באכילה. מאן דאמר דרבנן שנאמר (שמות לא, יד) "ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם", היא קודש ואין מעשיה קודש. הטורי זהב כותב בכמה מקומות (באורח חיים סימן תקח סק"ה, וביורה דעה סי' קיז סק"א, ובחושן משפט סי' ב סעיף ב) שחכמים לא יכולים לאסור דבר שההיתר שלו מפורש בתורה. כאן ההיתר לא מפורש בתורה, זהו רק לימוד שלמדו חכמים ממה שכתוב "היא קודש", ולכן חכמים יכולים לקנוס ואסור.

הלכה כרבינא המיקל

ח. במחלוקת זו של רב אחא ורבינא לא כתוב מי אמר דאורייתא ומי אמר דרבנן, ובגמרא חולין (צב:) וכן בפסחים (עד:) אמרו: כל מקום שחולקים רב אחא ורבינא ולא כתוב מי אמר מה, רק "חד אמר כך וחד אמר כך", רב אחא מחמיר ורבינא מיקל, והלכה כרבינא שמיקל, כי רבינא היה בתרא, הוא סיים את התלמוד יחד עם רב אשי, והלכה כבתראי, חוץ משלשה דברים, כמו אומצא דאסמיק וכדומה. ולפי זה בדיון מעשה שבת שנחלקו אם זה איסור דאורייתא או דרבנן, רבינא הוא המיקל והלכה כמותו שמעשה שבת דרבנן. כך פוסק הגאון רבינו זלמן (סימן שיח ס"ק א), ורבי יהודה עייאש במטה יהודה (סי' שיח ס"ק א), והמב"ט בקרית ספר, הביאו השדי חמד (מערכת מ' סימן צה). וכן פסק האגרות משה (חאו"ח סימן כג), שמה שהתבשל בשבת אסור מדרבנן בלבד, כי היא קודש ואין מעשיה קודש.

גנאי הוא לו

ט. הלוש חולק וסובר שמי שבישל בשבת התבשיל אסור עליו מהתורה. וכן כתב בספר דמשק אליעזר (חולין דל"ז ע"א), והביאו בספר יד מלאכי (כלל תקסד), ומסביר שכאן לא נאמר הכלל שהלכה כרבינא שמיקל, כיון שהוא מידי דאכילה, ובה גנאי הוא לו שיאכל מדבר אסור, כי גופו מתגדל ממה שאוכל, המאכל עובר דרך המעיין באורך שש וחצי מטר, ושם יש חומצה שמעכלת את המאכל, חלק הולך לדם וחלק יוצא לבחוף, ולכן צריך להחמיר כרב אחא שמעשה שבת דאורייתא. בספר פתח הדבר¹ (סימן שיח ס"ק א) לא מסכים אתו, אלא הלכה שמעשה שבת דרבנן, שהרי כך פסקו כל הפוסקים. ואני מוסיף, הרי בגמרא כתוב: הלכה כרבינא שמיקל, חוץ מבישרא דאסמיק וכדומה, ואלו הם דברים של אכילה, אם כדברי הדמשק אליעזר היו צריכים לומר: חוץ מדברי אכילה. וזו המסקנא, מעשה שבת אסור רק מדרבנן, קנס שקנסוהו חכמים.

כשרב היה דורש בלויין

י. ואמרו בגמרא (חולין טו:). רב היה מורה לתלמידיו להקל כרבי מאיר, שאם בישל בשוגג מותר בו ביום, ובפרקיה – כשהיה דורש לרבים בלויין – היה דורש כרבי יהודה, משום עמי הארץ, שלא יקלו יותר מדאי. יש ראשי ישיבות שלא מרשים שיבואו אנשים מבחוץ לשמוע את השיעור שלהם בישיבה. לי היה שיעור בישיבת חזון עובדיה במשך עשרות שנים והיו באים אנשים מהשכונה, וזה לא היה נח כל כך, כי יש דברים שמתאימים רק לישיבה. וכן רב היה מיקל יותר

1 הרב פתח הדבר היה חבר בית דינו של הגאון רבי חיים פלאגי, וזה ספר נפלא שמבאר דעת מרן השלחן ערוך. מי שיש לו קושיות על מרן יפתח ספר פתח הדביר, או ספר מאמר מרדכי, או ספר יפה ללב, הם עוסקים בזה. ספר כנסת הגדולה זה אסיפת הלכות, ובדרך כלל לא מפלפל בדעת מרן. וספר שלחן גבוה זה מנהגים. צריך לדעת היכן לפתוח.

המעוניינים לשמוע את השיעור של מוריננו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א, בטלפון חייגו: 0527-108-108

לקבלת העלון במייל חינוך שלחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

הדין לשאר מלאכות. מה כבודו לא יודע שלחן ערוך? [בא ללמד אותנו שלחן ערוך...] כך אני פוסק! כך אמר וישב. ראיתי שכולם מנענעים לו בראשם, הבנתי שהוא 'רשכבה'ג שלהם', אמרתי לו: עליך כתב המהרש"א (סוטה כב.) שמי שמורה הלכות מתוך שלחן ערוך וספרי קיצורים הוא בכלל מבלי עולם! אתה מחריב את העולם! אם היית לומד בית יוסף היית רואה שם בדבור הרביעי שאין הבדל בין בישול לשאר מלאכות, ומה שכתב בשלחן ערוך 'המבשל' נקט את לשון הברייתא, מן בדרך כלל מקפיד לכתוב את לשון התלמוד והפוסקים, וסמך על המעיין בבית יוסף שיראה שהוא הדין לשאר מלאכות. ולכן אסור להורות הלכה לרבים על פי שלחן ערוך בלי ללמוד בית יוסף.

צריך להכין טוב את השיעור

יג. אמנם מי שאין לו הרבה זמן ללמוד, לא ילמד בית יוסף, אלא ילמד הלכות פסוקות. ורק אם יש להם שעתיים ללמוד כל יום ילמדו בית יוסף. לפני הרבה שנים היה לי שיעור ברחוב קינג ג'ורג' לבעלי בתים, למדנו עשר שנים כל הלכות ברכות, והלכות ברכת המזון, והלכות שבת, היו שם עורכי דין ואנשים משכילים, בעיקר הצבור נהנה כשלומדמים הלכות ברכות, 'מה מברכים על במבה או על אבטיח' מרגישים כאילו אוכלים במבה ואבטיח. אבל המורים הלכות לרבים צריכים להכין שיעור טוב מהבית יוסף. כאשר מן זצ"ל עבר לתל אביב, נתן לאחי הגדול הרב יעקב זצ"ל את בית הכנסת בורוכוב, והרב יעקב היה יושב בכולל של הרב ז'ולטי וכל היום היה מכין את השיעור, עובר על הבית יוסף ועל יביע אומר ומסכם הכל כדי לבוא מוכן לשיעור, זה לא דרשה או מעשיות, אם יטעה בהלכה אחת הוא מכשיל את הרבים.

אשכנזים יכולים להקל

יד. הגאון מוילנא (ר"ס שיח) חולק על מרן השלחן ערוך ופוסק כדעת רבי מאיר, שהמבשל בשבת בשוגג מותר לאכול כבר בשבת כיון שלא קנסו שוגג אטו מזיד, שהרי רב היה מורה לתלמידיו כרבי מאיר. המשנה ברורה (ס"ק ז) מעתיק את דברי הגר"א וסומך עליו במקום הצורך. למשל, היה יום טוב ביום ששי ואחריו שבת, נגמרו לו המים במיחם, שכח שזה שבת, והוסיף מים למיחם, הרי זה בישל בשוגג, לדעת רבי יהודה אסור לשותות את המים עד מוצאי שבת, ולדעת המשנה ברורה יכולים לסמוך על הגר"א. אבל אנחנו קבלנו הוראות מרן ואין להקל. אם האשכנזים רוצים לסמוך על הגר"א והמשנה ברורה יכולים להקל.

יאכל מלפפונים

טו. היה חכם אחד מבני ברק שכתב בספרו בהלכה 'למעלה', שמי שבישל בשבת בשוגג במקום הצורך יכול לסמוך על דעת רבי מאיר כיון שיש כמה ראשונים שסוברים כך. וכי מרן לא יודע שיש ראשונים שמתירים? אם בזמן הגמרא חששו לעמי ארצות ולא רצו להקל, קל וחומר בזמננו. המקילים בזה טוענים: יש פוסקים שכותבים שניתן להקל נגד מרן במקום הצורך. אבל באמת לא כל 'מקום צורך' שוה, אם אין ברירה באמת אפשר לסמוך על המקילים, אבל בדרך כלל יש לו דברים אחרים שיכול לאכול, תפחת את המקרר ותאכל סלטים, ומלפפונים [לא פלאפונים...]. אם הוא נמצא במדבר ואין לו מה לאכול ורוצה לאכול מה שבישל בשוגג שלא ימות ברעב, גם אני מסכים להתיר...

להקל נגד מרן בשעת הדחק

טז. באמת יש מחלוקת אם בכלל אפשר להקל נגד מרן בשעת הדחק, החזון איש (יורה דעה ס"ק קנ"ד) כותב שכאשר נפסק בשלחן ערוך להחמיר, הרי זה נחשב כאילו 'נאמרה הלכה' ואין להקל אפילו בשעת הדחק. וגם הגאון רבינו יוסף חיים בשו"ת רב פעלים (ח"ב ח"ד סימן ז) כותב שאין להקל נגד מרן אפילו במקום הפסד מרובה, ולא כמו שכתב רבו הזבחי צדק (ס"י צב ס"ק יב) לסמוך על המקילים בהפסד מרובה. אבל בספר נזירות שמשון

מורה לתלמידיו כרבי מאיר, משמע שמעיקר הדין הלכה כרבי מאיר, כי אם הלכה כרבי יהודה איך היקל לתלמידיו נגד הדין? אלא ודאי שהלכה כרבי מאיר, רק שבדרשה היה מחמיר כרבי יהודה לאסור בשוגג בין לו בין לאחרים. ויש כמה ראשונים שפסקו כדעת רבי מאיר: התוס' הנ"ל, והתרומה (פרק כירה סימן רלא, רמח"ה (פרק כירה) והארחות חיים (סימן עז) והריטב"א (נשבת לח.) והראב"ד.

האמצעי הוא שלם

יא. אך לעומתם הרמב"ם (פ"ו מהלכות שבת הכ"ג) והרי"ף (פרק כירה) פסקו כרבי יהודה, כי הוא אמצעי בין רבי יוחנן הסנדלר לבין רבי מאיר. הרא"ש בבבא קמא פרק מרובה (ע"א) מקשה על הרי"ף שפסק כרבי יהודה, ונראה לכאורה שהרא"ש סובר כרבי מאיר, וכן באמת הב"ח (ר"ס שיח) הבין כדעת הרא"ש שפוסק כרבי מאיר. אבל הדברי חמודות על הרא"ש (פ"ק דחולין ס' טו) נוקט בדעת הרא"ש שסובר כהרי"ף. הרא"ש מפלפל בדעת הרי"ף, אבל להלכה מסכים אתו שהלכה כרבי יהודה. וכן מוכח מהטור (סימן שיח) שפסק כרבי יהודה, ומן הסתם כך דעת אביו הרא"ש³. וכתב הרב המגיד שכן דעת הגאונים, וכן דעת הרמב"ן (חולין טו.). הסמ"ג (לאוין סה) פסק אמנם כרבי מאיר, אבל כתב שמכיון שרב היה דורש ברבים כרבי יהודה משום עמי הארץ, גם אנחנו נפסקו כרבי יהודה כי מצויים אצלנו עמי ארצות, שלא יקלו יותר מדאי. וכתב מרן הבית יוסף: כיון שהרי"ף והרמב"ם והרא"ש בשיטת אחת, וגם הגאונים והרמב"ן סוברים כן, גם אנחנו פוסקים כך להלכה. ולכן הלכה למעשה, מי שבישל בשבת בשוגג, התבשיל אסור בשבת בין לו בין לאחרים.

יש לו זקן וכובע מרגיש חצי רשכבה"ג

יב. דין זה של איסור הנאה במעשה שבת שייך גם בשאר מלאכות, כפי שכתב הרמ"א (ס"י שיח סעיף א בהגה). ודין זה בין לאשכנזים ובין לספרדים. באחת הפעמים שהייתי באילת, לא הלכתי לטייל חלילה, אלא לתת שיעורים... היה שם כנס לכל משגיחי הכשרות באילת, ושם כל אחד שהוא חוזר בתשובה ויש לו זקן וכובע, מרגיש שהוא 'חצי רשכבה'ג'. אמנם צריך לחזק ולעודד את בעלי תשובה, הם עשו דבר גדול שעזבו הכל וחזרו בתשובה, אבל מצד שני צריך אדם להכיר את מקומו, כמה שנים אתה לומד בסך הכל? פתאום קם אחד מהמשגיחים, היה לבוש מעיל ארוך, ואמר בקול: כשבאים אצלי אשכנזים למלון, אם היה איזה חילול שבת של העובדים, כגון שהדליקו חשמל, אני אומר להם: אסור לכם ליהנות. אבל אם יש במלון אורחים ספרדים, אני אומר להם: מותר לכם ליהנות מהאור שהודלק באיסור, או להכנס למעלית שהזמינו באיסור, ורק אם היה בישול אני אוסר להם. שאלתי אותו: מנין לך חילוק זה בין ספרדים לאשכנזים? אמר לי: "זה שלחן ערוך, שהרי מרן השלחן ערוך כתב דין איסור הנאה ממעשה שבת בבישול דוקא, ורק הרמ"א הוא שהוסיף שהוא

אם יש איזו הלכה שהוציאו מהראש, פעם זה על פי רבי עקיבא איגר, או שואל ומשיב, או חתם סופר, או רב פעלים, וכן על זה הדרך.

3 בדרך כלל הבן פוסק כמו אביו, אלא אם כן יש איזו קושיא גדולה מאוד, וגם שלא יהיה בחייו. אבל אם הבן חולק הרבה על אביו, או על זקנו שהיה גדול הדור, וכל שכן אם היה גדול הדורות, זה אומר משה... אנחנו בילקוט יוסף תמיד התבטלנו למרן זצ"ל, גם אם היה נראה שיש קושיא, 'אתי תלין משוגתי' (מושאל מאיב יט, ד), הרי מרן זצ"ל היה גדול הדור וזכה שפסקיו התפשטו, ואדרבה, אנחנו מנסים ליישב את דעתו. לא צריך להתעלם מהקושיא, זו מציאות שיש קושיא, אבל תנסה ליישב. לפני עשרים וחמש שנה היתה לי קושיא גדולה על מרן זצ"ל, לקחתי אתי את רבי אברהם דניאל ורבי אברהם ד"ר שליט"א, והלכנו למרן והקשינו לו: יש שלחן ערוך מפורש נגדך, מרן שמע ואמר: נכון זו קושיא, טוב, תכתוב ותיישב אותי, אני עכשיו לא בסוגיא, בהזדמנות אני יענין בזה. והנה לאחר עשרים וחמש שנה הוצאנו לילקוט יוסף מהדורא בתרא, וחזרנו על הכל, עיינתי שוב וראיתי שאין שום קושיא. בדרך כלל אדם לא עומד על דעת רבו עד ארבעים שנה (עבודה זרה ה:), אנחנו זכינו לאחר עשרים שנה...

שמה יקרא בשטרי הדיוטות, כמו חשבון מים וחשבון ארנונה, יראה שקיבל חשבון גבוה, עלול לכתוב שם שצריך לברר. אבל ספרים כמו אנציקלופדיה של הלפרין, מותר להסתכל בתמונות שם למרות שכתוב שם: זה הר געש, זה רב פלוני, וכן על זה הדרך, כיון שאינו דומה לשטרי הדיוטות. וכן אם שמו בעיתון תמונה של שרי הממשלה, מותר להסתכל בו, וכי יתקן מה שכתוב בעיתון? זה לא דומה לשטרי הדיוטות. כל שכן בספרי משניות מצוירות שהכינו עבור הילדים, או תלמוד המבואר עם ציורים והסברים, זה מבוי, זה צורת הפתח, מותר לקרוא בהם, כיון שספרים מודפסים אינם בכלל גזירת שטרי הדיוטות.

בכדי שיעשו

כב. יש לנו חקירה, מה שאסרו חכמים לאכול מה שנעשה בשבת, האם זה קנס בעלמא, או בשביל שלא יועילו לו מעשיו. אמרתי כבר הרבה פעמים, כאשר יש חקירה צריך שתהיה נפקא מינה. ממה הנפקא מינה כאן? מי שבישל בשבת בשוגג, שאסור לו לאכול התבשיל עד מוצאי שבת, כעשרים דקות לאחר השקיעה כבר יצאה שבת, כל השבת אכל מלפפונים, במוצאי שבת רוצה לאכול את התבשיל לסעודה רביעית, לדעת רש"י (חולין טו, ד"ה ר' יהודה) צריך להמתין 'בכדי שיעשו', אם בישל 'חמין', זה לוקח זמן בערך שעתיים, ימתין שעתיים, ואם בישל ירקות במשך ארבעים דקות ימתין ארבעים דקות. וכן דעת הרמב"ן שם. כי לדעתם האיסור כדי שלא יועילו לו מעשיו. אבל הרמב"ם (פרק מהלכות שבת הכ"ג) והתוס' (שם) חולקים וסוברים שמיד במוצאי שבת מותר, כי לדעתם זה קנס בעלמא, ולכן מיד בצאת שבת מותר. מן השלחן ערוך (ס' שיח סעיף א) פוסק להקל, שמותר לאכול במוצאי שבת מיד.

גרעינים מאכל של בטלנים

כג. אבל יוצא מזה גם חומרא, למשל בעל תשובה ששמע בשיעור שגרעינים זה מאכל של בטלנים, והנה הוא רואה בצלחת בוטנים וגרעינים, מיד זרק את כל הגרעינים החוצה, אמרו לו: עברת על מלאכת 'בורר', בשבילך זה 'פסולת', הוא נבהל והחזיר את הגרעינים לצלחת... אחר כך הוא נהיה בטלן ורוצה לאכול את הגרעינים, האם מותר? אם נאמר שיש קנס, אסור, אבל אם נאמר שהאיסור כדי שלא יועילו מעשיו, כאן התבטלו מעשיו, ו'חזרה חנה לשחרוריתה' (מושאל מתענית כג), ולפי מה שאמרנו בדעת מרן שהאיסור הוא קנס בעלמא, לכאורה היה צריך לאסור כאן, אבל בילקוט יוסף (סימן שיח סעיף ע) כתוב שמותר לאכול את הגרעינים. לכאורה זה פלא, הרי קבלנו הוראות מרן? אלא שצירפנו עוד סברא להקל, על פי מה שכתבו התוס' סוכה (כג: ד"ה שני לוגין) שאם היה אפשר לעשות בדרך היתר, לא קנסו אותו חכמים. ולפי זה יש לומר שבבישול קנסו חכמים כיון שלא היה לו דרך של היתר, אבל בבורר יכל לקחת את הבוטנים שהם אוכל עבורו ומותר להוציא אוכל מפסולת בידו כדי לאכול לאלתר, וכיון שיש לנו עוד צירוף לגבי בורר, הרי זה כמו ספק ספיקא, צריך לתת לו מוסר ולהסביר לו שחילל שבת, אבל אם רוצה לאכול מהתערובת ולברור בהיתר, 'מותרים לכם מותרים לכם', כיון שיכל לעשות בדרך של היתר.

למַרְכֵּז את החמין

כד. שאלה מהקהל: בערב שבת יש כמה סירים על הפלאטה, ולכן סיר 'החמין' מונח בצד, האם מותר לביל שבת לאחר שהוציאו את כל הסירים להעביר את סיר החמין לאמצע ששם חם יותר? **תשובת הרב:** אם החמין מבושל לגמרי מותר להעביר אותו לאמצע, אפילו שהוא מצטמק ויפה לו. אבל אם החמין לא מבושל לגמרי, אסור להזיז אותו, כי הוא מזרז את הבישול.

השיעור הזה היה הקדמה לדין הנאה ממעשה שבת. בשיעורים הבאים בע"ה יהיה המשך של שאר הפרטים.

(או"ח סימן יג) כתב שבשעת הדחק יש לסמוך על החולקים על מרן השלחן ערוך. וכן דעת החכם צבי (סימן ק), וכן דעת הרב בית אפרים (הובא בשו"ת חתם סופר חאה"ע ח"ב סי' עא, וכן דעת הרב השואל בשו"ת בנין עולם (חאה"ח סימן יד) שאפשר להקל נגד מרן במקום צורך גדול. אלא שהרב המחבר בנין עולם עצמו (חיו"ד סימן נ) כתב שאין להקל נגד מרן בשום פנים ואופן, אפילו בשעת הדחק. מרן זצ"ל בשו"ת יביע אומר ח"י (ס' נח בהערותיו על רב פעלים ח"ב סימן ז) כתב שבהפסד מרובה אפשר לסמוך על המקילים נגד מרן. מי לנו גדול ממרן זצ"ל שהחזיר לכולם את הכלל "קבלנו הוראות מרן", רק כשאין לך ברירה לא תלך 'ראש בקיר' ותסמוך על המתירים. אבל בנידוננו שבישל בשבת אין זה נחשב צורך גדול, מדובר כאן שאדם עשה בישול גמור, לקח סיר ושם בו מים ובשר וכו' ובישל, בישול קלאסי, לא מדובר שאיזו משרתת הגיסה בתבשיל בשבת (כמו שיש שרצו להסביר) אלא בבישול גמור, לא נתיר לו לאכול את התבשיל בשבת נגד דעת מרן. מי קובע מה נקרא צורך גדול? גדולי הדור! לא כל מחבר ספרים קובע. בזמנו דברתי עם מרן זצ"ל, והראיתי לו שפלוני כתב להתיר, אמר לי: מה פתאום?! לא בכל צורך קטן נקל נגד דעת מרן.

לסמוך על יחיד בשעת הדחק

יז. מרן זצ"ל (בשו"ת יביע אומר ח"י חיו"ד סימן מג אות ג) כתב לגבי היתר המכירה, שסומכים על היחיד בשעת הדחק, שאין שביעית נוהגת בזמן הזה, כך דעת בעל העיטור ועוד כמה ראשונים. יש אומרים שאין כן דעת בעל העיטור, אבל נאמן עלינו הרשב"ש (ס' רנח), שמעיד שכך כתבו כמה מהראשונים, ומונה אותם בשמותם. וביביע אומר צירף לזה כמה צירופים, שיש אומרים שהשמיטה היא לא בשנה זו, אלא בשנה הבאה, וכן צירף לזה את היתר המכירה. אבל לא לסמוך על היחיד לבדו אלא אם כן יש שעת הדחק גדולה.

לא יקרא עיתון

יח. מי שנכנס לשירותים ושכח שהיום שבת והדליק את אור החשמל, לא יכבה מיד... מותר לו להכנס שירותים, כי יכול להכנס גם בחושך, אבל אם רוצה לקרוא שם עיתון, אסור, ואף על פי שהדליק בשוגג, אבל קבלנו הוראות מרן שאסור ליהנות בשבת אפילו בשוגג.

יום ליום או המודיע

יט. מדובר כמובן בעיתון דתי, עיתון חילוני מאן דכר שמה, עיתון דתי כמו 'יום ליום', או 'המודיע', אבל בתנאי שלא יהיו שם דברי תורה. פעם לפני הרבה שנים היה בעיתון המודיע בכל יום 'פינת הלכה', מרן זצ"ל היה נכנס לשירותים עם העיתון, כדי שלא יחשוב שם דברי תורה, והיה מתאפק וחותר את הדברי תורה שבעיתון, כי אסור להכניס אותם לשירותים, אבל שאר העיתון שכתוב בכתב עברי מותר להכנס. היה צדיק אחד בירושלים ברחוב חגי רבי צדקה חוצין, היה מוהל וצדיק גדול, והיה הולך ברחוב יחזקאל ומחפש עיתונים, והיה לוקח אותם לגניזה כיון שכתובים באשורית, אז לא היו הרבה עיתונים, היו רואים רק את הכותרות, מה אמר 'אובמה' ומה אמר 'קלינטון', היום יש הרבה עיתונים, וזה מביא את האדם לביטול תורה, חבל.

ספרי טבע בשירותים

כ. וכן אם יש לו אלבום תמונות או ספרי טבע עם תמונות, מותר לו להכניס לבית הכסא, אומרים שהגר"א למד חשבון ואלגברה בשירותים, אבל בתנאי שספרי הטבע כתבו אותם יראי שמים, שלא יכתבו לו שהעולם קיים מליוני שנים...

אנציקלופדיה של הלפרין

כא. אלבומים עם הסברים, אסור לקרוא בשבת, מדין 'כתב המהלך' תחת הצורה, כמבואר בשלחן ערוך (ס' שז סעיף טז), גזירה

מאת הרב"ג הרב ברוך שרגא שליט"א ראש אבות בתי הדין בירושלים פרשת בהעלותך

"בהעלותך את הנרות"

אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות.

ואמרו המפרשים "כי נר ה' נשמת אדם" שהנשמה קרויה נר, ואדם מחובתו לדאוג להעלות את נשמתו ממדרגה למדרגה, וז"ש "בהעלותך את הנרות". ואיך מעלים את הנשמות, ע"י לימוד התורה, כמ"ש "אל מול פני המנורה" שהאדם על כל צעד ושעל בחייו לנהוג ע"פ התורה שנקראת אור "כי נר מצוה ותורה אור". כמ"ש דוד המלך ע"ה "נר לרגלי דברייך ואור לנתיבותי". וישנם חושבים שכשאזקין אלמד תורה, ממשיכה התורה ואומרת "יאירו שבעת הנרות" כנגד ימי שנותינו בהם שבעים שנה. והתורה הדגישה "בהעלותך את הנרות" ולא בהדליק את הנרות. פרש"י שידליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה, שהמצוות יחדרו לעצם מהותו עד שירוצו למצוות כמו שאמר דוד המלך ע"ה "דרך מצוותיך ארוץ כי תרחיב לבי". דוד המלך ע"ה שהיה כל כך חסיד שלא עבר עליו חצות לילה בשינה והיה עוסק בתורה, לא מזכיר שום זכות מזכיותיו רק שהוא רץ למצוות. אלא בכל המצוות שאדם מקיים יש טענה לפני הקב"ה מי הקדימני ואשלם, ועל מה אדם מקבל שכר, על החשק ועל השמחה שהוא עושה את המצוה ומי מורה על החשק והשמחה זה הריצה. וזה מראה על השלימות שבמצוה וז"ש רבותינו עד שתהא שלהבת עולה מאליה שהאדם לא צריך להכריח את עצמו לקיים את המצוות שיראה עליו עול כבד אלא שיהפך לחלק מגופו, וע"י החשק למצוה היא גוררת עוד מצוה כמו שאנו קוראים בהמשך הפרשה "ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח" ובאו לפני משה וצעקו "למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה'". ולכאורה למה הם צועקים, הלא הם אנוסין שהיו עסוקים באורנו של יוסף ואנוס רחמנא פטריה. אלא היה להם את החשק והרצון לקיים את המצוה ולא רצו להפסיד את המצוה, ולכן ציוה השי"ת שיעשו פסח שני דלא מצינו בכל התורה כולה מצוה שיש לה זמן קבוע שאפשר כתשלומין פרט לפסח שני, כיון שהיה להם את הרצון והחשק לקיום המצוה. ובזה מתיישב גם ההמשך "ויעש כן אהרן" להגיד שבחו שלא שינה. ולכאורה מה השבח של אהרן. ופירושו המפרשים כמה פירושים. פרוש אחד כי בדרך כלל אדם שעושה מצוה פעם ראשונה בחייו עושה אותה בהתרגשות מרובה בהתלהבות ובשמחה, לאט לאט הוא מתרגל ונהפך להיות לו דבר שבשגרה, אבל אהרן הכהן כל לט' השנים שהדליק את המנורה באותו החום וההתלהבות של היום הראשון וזה שבח גדול. וז"ש להגיד שבחו של אהרן שלא שינה כל הליל שנים. ולכן אנחנו אומרים בקידושי אשה כדת משה וישראל, מה ענין התורה אצל קידושי.

אלא התורה צריכה להיות בכל יום בעיניך כחדשים, כך קידושי אשה ירגיש אותה חדשה בכל יום. ועוד פירושו המפרשים עפ"י מה שהגמרא אומרת במסכת יומא שבעבודות המקדש היו עושים על פי הגורל, וכל אחד יכול להשתתף, משא"כ בקטורת מי שזכה פעם אחת אומרים לו תן עכשיו לאחרים והכרוז היה מכריז חדשים לקטורת בוא והפיסו, כיון שהקטורת היא סגולה לעשירות, כמ"ש "ישימו קטורה באפך... ברך ה' חילו" כולם רצו להיות עשירים אבל זמן הקטרת הקטורת היה בזמן הטבת הנרות כמו שהגמרא אומרת בעידן הטבה תהא מקטיר קטורת. ואהרן הכהן היתה לו אפשרות או להקטיר קטורת או להיטיב את הנרות כי אי אפשר שניהם כיון שזה באותה שעה, והיה אהרן יכול למנות שליח במקומו שיטיב את הנרות והוא יקטיר את הקטורת כדי שיתעשר, אבל אהרן הכהן עשה חושבים שאדם שמדליק את הנרות זוכה לבנים תלמידי חכמים כמו שהגמרא אומרת במסכת שבת "הרגיל בנר הוויין ליה בנים תלמידי חכמים שנאמר "כי נר מצוה ותורה אור" ולהקטיר קטורת זוכה לעשירות, העדיף אהרן שיזכה לבנים ת"ח יותר מכל עשירות שבעולם כי אדם שזוכה לבן ת"ח זה האושר הגדול של האדם הן בעוה"ז הן בעוה"ב, אבל הכסף ישאר לו כאן בעוה"ז, וז"ש להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. ועוד אמרו המפרשים "אל מול פני המנורה" דהיינו אל מול הקנה האמצעי, היה צריך לומר יאירו ששת הנרות. ופירושו המפרשים דבית המקדש של מטה מכון כנגד בית המקדש של מעלה, והמנורה למטה מכוונת כנגד המנורה למעלה, וכשהיה מדליק את המנורה למטה היתה נדלקת גם המנורה בשמים, וז"ש אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות שבשמים, ובזה מתיישב להגיד שבחו של אהרן שהדליק למטה נדלק גם בשמים. "וזה מעשה המנורה מקשה זהב" לכאורה מדוע היה צריך להיות מקשה אחת, שהגמרא אומרת במס' מנחות כט' ר' יוסי בר' יהודה אומר ארון של אש ושולחן של אש ומנורה של אש ירדו מן השמים, ראה משה ועשה כמותן, ור' יוחנן אמר שהמלאך גבריאל הראה לו למשה מעשה המנורה. אלא אמרו המפרשים כיון שהמנורה מרמזת לתורה, אי אפשר לקיימה אא"כ כולם מאוחדים, ויש ביניהם אהבה ואחוה כמו שהגיעו ישראל במעמד הר סיני כמ"ש "ויחן שם ישראל כנגד ההר" כי יש לנו תרי"ג מצוות, ומהם שייכים רק לכהנים ומצות פדיון פטר בכור מי שנולד לו בכור, ומה יעשה אדם שנולדה לו בת בתחילה, אלא זה מסמל המנורה שבזמן שעם ישראל מאוחדים כאילו כולם קיימו הכל, ולא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל יותר מן השלום, שנאמר "ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום".

המעוניינים לשמוע את שיעורו של הרב"ג ברוך שרגא שליט"א והרב ישראל לורי שליט"א, חייגו: 0527-108-108

משפטי ישראל

הרב ישראל לורי שליט"א

הם אלו שגרמו לכך שהאחרים ידבקו ולא נחשב לקטן שהזיק, וא"כ עליהם לשאת בתוצאות. אך מכיון שיש משנה מפורשת השולח את הבערה ביד חש"ו והזיקו פטור, ואפילו שהשולח אדם גדול ובר דעת. והטעם משום דהוי גרמא בנזיקין דפטור מלשלם. ולפ"ז בנידון דידן נראה לומר דאע"פ שההורים פשעו בכך ששלחו את הילד לגן, בכל זאת אין לחייבם על כך דהוי גרמא בנזיקין וקי"ל דגרמא בנזיקין פטור. אך נראה דפטור רק בדיני אדם אבל בדיני שמים חייבים, וע"כ צריכים לבקש את סליחת ההורים שילדיהם נדבקו.

שאלה: הורים ששלחו את בנם לביה"ס כשהילד חולה, והדביק ילדים אחרים, וכתוצאה מכך הוצרכו הוריהם לקחת את ילדיהם לקופ"ח והפסידו יום עבודה, מי אמור לשאת בתוצאות אלו של הורדה במשכורת וכד'?

תשובה: איתא בגמרא ב"ק (פג') קטן שגנב או הזיק פטור מלשלם דאין בו דעת, ואפילו לאחר שהגדיל, וכך פסקו הר"ף והרמב"ם וכן פסק השו"ע בחו"מ. ולפ"ז היה נראה לומר במקרה שלנו דה"ה שיהיה פטור כיון דנחשב לקטן שהזיק, אבל לכאורה צריך לומר דכאן זה שונה מכיון שהורי הילד החולה

שאלה א: מה בין סָלָל הַחֲרָדוֹת וְהַפְּחָדִים לְדְכָאוֹנוֹת?

תשובה א: שו"ת בנושא דכאונות היטיב לבאר זאת בספר "נפש הישיבה": פחדים וחרדות המה "סערות רגשות" היפך מדכאונות שהמה "מיתת רגשות". הרי שהמצב הנפשי בב' תופעות אלו הוא הפוך אחד מהשני, הסובל מחרדות ודאגות, רגשותיו חיות וסוערות חפץ הוא בחיים, חפץ הוא בטוב, ודואג מאבדן הטוב, שלא יאבד הטוב ממנו. המדוכא, הרגשותו להיפך, מיתת הרגשות, מיואש הוא מחייו, אין לו טעם בכל אשר יש לו במשפחתו, בחייו, וחי הוא כאי אכפתיות, חפץ הוא במותו רח"ל שלא כתופעת החרדה והפחד, שעוד מסוגל זה להביע את כאבו, לספר את מצוקתו ואף להתפלל עליה, לעומתו זה המדוכא נעול הוא מהכל, אינו מסוגל להתפלל וקשה לו לעזור לעצמו בכל דרך שהיא, ועל בעיה זו נעסוק בפרק זה.

שאלה ב: איקתי חשוב לפנות ליעוץ או לטיפול?

תשובה ב: ראשית, לא להתעלם בשום אופן מאיתותים של מצוקה. כל מצב דכאוני מתפתח בדרך הדרגתית. בראש וראשונה הדבר מתבטא בחוסר יכולת מוחלט לתפקד, בלימוד, יצירה ופעילות חברתית. זה יכול גם להתבטא בעצב עמוק מדי ומתמשך מדי. חוסר ענין מוחלט בנושאים שעניינו אותו בעבר. קשיים חריפים בשינה. השכמה מוקדמת מדי. נטיה מתמשכת לבכי, התקשות הידיים; בהייה מתמשכת בנקודה לא ברורה. התקפי חרדה וכעס לא נשלטים. חשובה לאין ערוך היא העובדה, שלחץ נפשי טבעי להחריף. התעלמות ממושכת ממצבי מצוקה עלולים לדרדר אדם לתחתית הסולם הנפשי. דכאון הוא תמיד סולם. או שעולים ממנו או שירדו בו. העדר טפול והכוונה בסוכים חיצוניים - עלולה לדרדר את הסובל למחלות נפש הרסניות.

שאלה ג: האם יש לרוץ מיד לפסיכיאטר?

תשובה ג: חלילה וחס. לפסיכיאטריה בתקופתנו ישנה נטיה כללית, להזדרז בהגדרת "מחלות", ולסמם אנשים השרויים במצבי סיכון קלים - בתרופות נוגדות-דכאון. תרופות כאלו, (המצילות נפשות הזקוקות להן) כשהן ניתנות שלא במקומן - עלולות להרוס חלקות נפש רגישות; לעורר סערות נפשיות; לעקור מלב המטופל את שרידי האמון בטיפול כלשהוא. אנשים הנקלעים לטיפול הלא נכון - וזה קורה בארץ הרבה מדי ותכוף מדי - נוטים לזנוח כל טפול, ולשוב לשקוע בתוך המררה העצמית שלהם.

שאלה ד: האם הרופאים בנושא זה הנם בעלי אחריות ושאפ"ש לסמך עליהם?

תשובה ד: ראשית, בנגוד לרפואת הגוף, רפואת הנפש נתונה עדיין במסך כבד של ערפל וחוסר בהירות. הרפואה הפסיכיאטרית מצויה כמעט בכל טפול בשלבי ניסוי. רפואת הנפש רצופה אבני נגף, מעידות, נסיונות, הצלחות וכשלונות. יש להתייחס איפוא להוראת רופא בערבון מוגבל. שנית, עזות המצב והשחצנות הרפואית המקובלת בארץ - לא פסחה גם על האגף הרפואי הזה. מרבית הרופאים יהירים מכדי להודות בכשלונות, 'מרוממים' מכדי להודות בקוצר-ידם, ומתנשאים מכדי להקשיב כהלכה, ולהכנס לעבי עולמו של המטופל. אין זה אומר, חלילה וחס, שיש להמנע כליל מטפול תרופתי, אבל הוא חייב להתבצע בזירות, רק לאחר כשלון של דרכים אחרות, ותוך התייעצות צמודה עם גדולי תורה.

להזמנת חוגי בית עם כבוד הרב ישראל לוגאסי שליט"א ניתן להתקשר: 054-8461113

המעוניינים לשמוע את השיעור של הרב"ג יעקב ישראל לוגאסי שליט"א בטלפון, חייגו: 052-7-108108

פתגם השבוע:

**זריזות מידה טובה ויקרה היא
בכל אבריו של האדם זולת הפה והלשון**

המגיד ממועזריטש

לחיות בבריאות

פינת צמחי מרפא - צמח הזנגוויל/הג'ינג'ר

תיאור הצמח: צמח עשבוני רב-שנתי המתנשא לגובה של כמטר. הוא יוצר קנה-שורש מעובה. קנה-השורש שולח גבעולים ועלים כלפי מעלה. הגבעול זקוף, עטוף ניצני עלים ונושא עלים. העלים דמויי אצל מוארך, צר ומחודד בבסיסו, התפרחת נראית כשיבולת אליפטית. קנה השורש של הזנגביל, מסועף, צבעו חום בהיר, טעמו חריף ומרענן והוא נמכר בשווקים ומשמש בעיקר לתיבול במגוון רחב של סגנונות.

עונת האיסוף: כל השנה

סגולותיו הרפואיות: הזנגביל הוא אחד מצמחי המרפא המשפיע על מערכות גוף שונות, משכך כאבי בטן, לוחם בחיידקים, אנטי-דלקתי, עוזר בהפרעות עיכול עם גזים, מעכב התכווצויות בקיבה, על פי מחקרים הזנגוויל מפחית בחילות והקאות ממחלת ים, בחילות בוקר וכימותרפיה. יהודי תימן מאמינים שהוא עוזר לפתרון בעיות ראייה, לטיפול בשיעול וכליחה. יש טוענים שהוא מוריד כולסטרול ולחץ דם גבוה. עוזר לבעיות עיכול וגזים. יעיל במקרים של שפעת והצטננות וכשיש כאבי שרירים, לטיפול

אפשר לשמור את התערובת בקירור, בתוך כלי זכוכית אטום. את המים שקיבלנו מן הבישול נשמור, שכן טמונות בהם סגולות רבות. שתיית המרתח יעילה מאוד נגד שיעול, להקלת הפרעות בדרכי הנשימה ובכיס המרה. חפיפת הראש במי המרתח טובה לחיזוק שורשי השיער ולמניעת נשירה. אכילת עלי חלמית משפרת את הראייה. ודי אם נציין, שהחלמית עשיר בוויטמין A פי 12 יותר מהגזר.

ובלכתך בדרך-עוצמות של לימוד

סיפר לי שכנו של מרן בתקופה שהיה אברך צעיר, שכאשר מרן היה ממתין לאוטובוס (קו 3) הוא היה שקוע בריכוז עצום בספר שבידו, ואף לא היה מרגיש שהאוטובוס הגיע לתחנה. נהגי האוטובוס הכירוהו והיו צופרים לו בהגיעם לתחנה. וגם כשהיה מאכיל את ילדיו, היה מניח ספר פתוח על השיש, מסתכל בספר, ניגש לילדיו להאכיל אותם, שוב רץ לעיין בספר, וממשיך להאכיל את ילדיו.

וכך סיפר מרן בערוב ימיו: "כשהייתי צעיר, הייתי בא כל ליל שבת אחרי התפילה לעשות קידוש. עד שמסדרים ועד שיושבים, היתה לי גמרא ביד והייתי גומר עמוד, שני עמודים, שלושה עמודים, כמה שיכול, בינתיים עד שיגידו 'שלום עליכם' 'אשת חיל מי ימצא', הייתי גומר עמוד ועוד עמוד, גמרות שלמות גמרתי בצורה הזאת."

אני ובעלי ציפינו 9 שנים לילדים שנים של ציפיה וכאב, זה היה בערב שבועות שהחלטנו לאמץ ילד בבית החם של יד עזרא ושולמית בעצת הרב שעימו היינו בקשר. שנה לאחר מכן בערב שבועות התקיים הברית מילה של בנינו הי"ו... ועכשיו אנחנו הזוג הכי מאושר, ה' הטוב זיכה אותנו גם לבן משלנו, וכמובן שלא נעזוב את בנינו הראשון המאומץ נתמך ונעזר לו כי הוא ילד של השם בדיוק כמו שבני הוא ילד של השם, תצליחו בכל פעולותיכם הטובות ששימחתם אותי ואת הקב"ה. בעילום שם.

אני בת 37 חיכיתי המון זמן למציאת זיווג המתאים לי ומשראיתי שבושש מלהגיע החלטתי לתרום ליד עזרא ושולמית חייגתי את המספר הידוע 0171* ובקשתי לתרום למבצע של חלוקת סלי המזון שמחלקים אותם כל שבוע למשפחות נזקקות ולאנשים קשי יום, כל פעם שאני נזכרת בהחלטה הזו אני מודה לה' שהכניס בדעתי לתרום ליד עזרא ושולמית וכעבור זמן קצר נישאתי לבעלי היקר, אני בטוחה שגם אתם שם ב"יד עזרא" רואים הרבה ישועות, כי אם אני ראיתי ישועה כל כך גדולה גם אתם רואים ישועות גדולות אני מקנא בכם ובמעשיכם שאתם מעמידים את העולם במעשי הצדקה והחסד שלכם.

ממני רחלי. !. מנתניה

אם גם לכם יש סיפור של ברכה וחסד לזיכוי הרבים

שילחו למייל: betmaran1234@gmail.com

בהזמנת כמויות:
ניתן להטביע הקדשה
בכרית הספר

חובה
בכל בית!

מחיר לצרכן:
20 ש"ח בלבד!

התהילים המפואר
"בית מרן"

ב-2 דגמים
מפוארים

עם התיקונים
הגדולים
וסגולות נפלאות
לכל ימות השנה

02-5800095

ניתן להשיג
בטלפון:

שי מפואר, מזכרת להתונות, שבתות חתן, בר מצוות וכד'...

ישראל מספר: אני אדם פשוט שומר תורה ומצוות, אומנם אני מאמין גדול בכל מיני תיקונים וסעולות למיניהם, אך במקרה זה לא היה לי עצה אחרת, אבי ז"ל נפטר לפני כשנה ובאחד הימים הוא בא אלי בחלום ולפי מראה פניו הבנתי שהוא סובל, אותו הלילה קיבלתי על עצמי קבלות ובשבת קניתי פתיחת היכל לעילוי נשמות ואמרת קדיש, ובה חשבתי שזהו, עכשיו יש לו נחת. אך לפני כחודש הוא שוב בא אלי בחלום כשידיו שהורוות ופניו בצער היה לי קשה לראות אותו כך ופתאום הוא התחיל לבכות, ניסיתי לשאול אותו למה הוא בוכה ולמה ידיו שהורוות, כל אותו הלילה לא יכולתי להרגע ולישון, עברו כמה ימים ואני לא יושן טוב בלילות. אז התגלגל ושמעתי עליכם ובקשתי שתעשו תיקון נפטרם גם לאבי, אותו היום הרבתי בתהילים להצלחת התיקון, הלילה הגיע והינה אני רואה את אבי בחלום בגדיו וזהרים ופניו כפני מלאך ואמר לי: "תנו נפשך שהנחתה נפשי בן עדן", אני מתב ודמעות יורדות מעיני שמחתם אותי ואת כל משפחתי המורחבת ובייחוד את אבי. ישלם לכם ה' כפייעלכם הטוב. אמן!

גם אתם יכולים לשמוח את יקירכם,

בית מרן עורכים תיקון נפטרם ולימוד משניות שזו טובה גדולה ליקירכם

התקשרו עכשיו! למסור את שמות יקירכם 02-6502728

לקבלת העלון במייל הינם שלחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

למען אבות ובנים

"חנוך לנער על פי דרכו
גם כי יזקין לא יסור ממנה" (משלי כב')

פעולות החינוך מוגדרות כך: "כלל הפעולות המיועדות להקנות למתחנך את היכולת לשאוף לתענוג ולהנאה רוחניים ולהשיגם."

הם משתתקים? כי מלמטה עולה ונשמע קול דק ומתוק. הם מקשיבים, ומה הם שומעים??? – את הקול שלך! את הקול שלך כשאת מברכת! ה' כל כך אוהב לשמע אותך, שהוא השתיק את כולם! והברכה שלך עולה מעלה מעלה, והמלאכים קושרים לה יהלומים ומרגליות, וה' שמח שבתו האהובה ברכה כל כך יפה. הילדה התרגשה מאוד ורצה אל אמה ובקשה "משהו בשביל לברך עליו".

ייתכן שהמחשה זו מעט מוגזמת ובעלת גוון אישי מדי. אבל יש בהמחשה זו כדי להדגים היטב מהו באמת חינוך. כי זו היא דוגמה מובהקת של פעילות המכוונת לאפשר למתחנך להשיג תענוג והנאה בעבודת ה'.

מתוך "אל תחטאו בילד" י.מ. יעקובסון

מדור קודם הצגתי המחשה הנוגדת לכלל שהצגנו. לפניכם המחשה המדגימה את הכלל:

ביתו של מחנך ידוע ילדה כבת ארבע, החזיקה בידה ממתק וסירבה לברך עליו, המחנך פנה אל ביתו ואמר לה בערך כך: "ה' הטוב אוהב אותנו מאוד, ולכן הוא נתן לנו את כל הדברים הטובים. אסור לנו לאכול בלי ברכה, כי זה כאילו שאנחנו לא אומרים תודה. אם קשה לך עכשיו לברך ולהגיד לה' תודה – תניחי את הממתק בצד, ותאכלי אותו כאשר יהיה לך כח." הילדה נאותה לברך.

משסיימה החל אביה לתאר בפניה בפאתוס רב את מתיקות שירת המלאכים הנפלאה, המעלה דמעות בעיני השומעים אשר שרים כל הזמן שירי תודה לה: "פתאום" – הנמיך קולו כממתיק סוד – "פתאום נהיה שקט! דממה! מה קרה? למה

ארגון החסד
יד עזרא ושולמית

מבקש מתנדבים

בימים ג', ד', ה',
לאריזת מוצרים,
פרות וירקות.

החל משעה
9:00 בבוקר.

לתאום חייגו:
054-8440968

חידה
מתוך הפרשה

חידת השבוע

תחילתו וסופו חם, עד כדי שריפה.
בתוכו מת כי הוא רע.

פתרון חידה שבת במדבר: חיזקיהו שכתוב: "ויקרא שמו
פלא יועץ אל גיבור אבי עד שר שלום" (ישעיהו ט"ה)

את הפתרונות יש לשלוח לכתובת מייל:
betmaran1234@gmail.com

הסגולה השבועית

לטיפול באקזמה

לאכול שני תפוחים ביום, הרבה גזר, ולהתיך
שעווה בחילבה ולמשוח על המקומות בעור.
מתוך הספר: "מרפא הברושם", הרופא המנוסה"

הזוכים בפרס על פתרון החידות: חידה לפרשת אמור: איילה ראחי מנתניה חידה לפרשת בהר: מתן דהן מראשון לציון
זכו בספר תהילים של מרן עם התיקונים הגדולים לימי השוכבים וסגולות נפלאות לכל ימות השנה.

זעקתה של בת ישראל הבוקעת מהכפר הערבי העוין מחרישה אוזניים ... אך איש אינו שומע אותה...

בהמלצתם של גדולי הדור

סיפורה של שרה

שרה גדלה בבית עני וספגה במשך שנים את התעללותו של אביה. לעתים קרובות הייתה חולמת על בריחה מהמציאות שלה. שרה פגשה את סמי בתל אביב. הוא הרעיף עליה מתנות ולאחר תקופה קצרה שרה עברה לגור בקלנדיה מרצונה החופשי. שם השתנתה מערכת היחסים בין השניים לבלי היכר. שרה נזכרת - "הייתי כמו שפחה. לעתים קרובות הוכיתי קשות. הרגשתי שאף אחד לא רוצה אותי - הרגשתי לכודה".

שרה הצליחה ליצור קשר עם חברותיה, שיצרו קשר עם ארגון "לומדים וחוזרים". והן התחננו בפני הארגון שנחלץ את שרה מהכפר הערבי, ובס"ד הצליח הארגון לשחרר את שרה מהשבי. כעת היא עוברת טיפולי העצמה באחד המרכזים שלנו. שרה מצהירה: "הייתי הרוסה כשהגעתי לכאן. זו הפעם הראשונה בחיי שאני יודעת שרוצים ואוהבים אותי".

אחותכם בצרה,
אל תעלימו עין!
חייגו עכשיו והצטרפו
למצוות פדיון שבויים

לומדים וחוזרים
הצלת נערות יהודיות מהתבוללות

02-5425800

במלחמה הזאת אנחנו חייבים לנצח!
מחזירים עכשיו את הבנות שלנו הביתה!